НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ВИВЧЕННЯ ПРОБЛЕМ ЗЛОЧИННОСТІ імені АКАДЕМІКА В. В. СТАШИСА НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ

МАТЕРІАЛИ

наукової конференції за результатами роботи фахівців Науково-дослідного інституту вивчення проблем злочинності імені академіка В. В. Сташиса Національної академії правових наук України за фундаментальними темами у 2018 р.

(м. Харків, 26 березня 2019 р.)

Харків «Право» 2019

УДК 343(477):001.89 M34

Рекомендовано до друку вченою радою Науково-дослідного інституту вивчення проблем злочинності імені академіка В.В.Сташиса Національної академії правових наук України (постанова № 4/3 від 17 квітня 2019 р.)

Редакційна колегія:

В. С. Батиргареєва (співголова редколегії), В. І. Борисов (співголова редколегії), Д. П. Євтєєва (відповідальний секретар редколегії), В. Я. Тацій, Л. М. Демидова, А. Ф. Степанюк, В. В. Голіна, Б. М. Головкін, О. Г. Шило, В. Ю. Шепітько, П. Л. Фріс, С. С. Шрамко

Відповідальна за випуск: А. Є. Симкіна

Відповідальність за достовірність даних несуть автори публікацій. Точка зору редколегії може не збігатися з позицією авторів

Матеріали наукової конференції за результатами роботи фахівців М34 Науково-дослідного інституту вивчення проблем злочинності імені академіка В. В. Сташиса Національної академії правових наук України за фундаментальними темами у 2018 р. (м. Харків, 26 берез. 2019 р.) / редкол.: В. С. Батиргареєва, В. І. Борисов, Д. П. Євтєєва та ін. — Харків : Право, 2019. — 212 с.

ISBN 978-966-937-702-9

© Науково-дослідний інститут вивчення проблем злочинності імені академіка В. В. Стапписа Національної академії правових наук України, 2019

ISBN 978-966-937-702-9

© Оформлення. Видавництво «Право», 2019

3MICT

ПЕРЕДН€ СЛОВО			
СЕКЦІЯ №1 ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ СУЧАСНОЇ ДОКТРИНИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА УКРАЇНИ			
Демидова Л. М. СУДОВА ПРАКТИКА ЯК ДЖЕРЕЛО СУЧАСНОЇ ДОКТРИНИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА УКРАЇНИ			
ПРАВОВОГО ВИСНОВКУ ЩОДО ЗМІСТУ ТЕРМІНА «СХОВИЩЕ», ПЕРЕДБАЧЕНОГО ЧАСТИНОЮ З СТАТТІ 185 КК УКРАЇНИ			
ЩОДО ЗАСТОСУВАННЯ СТАТТІ 259 КК УКРАЇНИ			
Борисов В. І., Євтеєва Д. П. РЕТРОСПЕКТИВНИЙ АНАЛІЗ ПОНЯТЬ «КАМКОРДИНГ» І «КАРДШЕЙРІНГ»: ЗА МАТЕРІАЛАМИ НАУКОВО- ПРАВОВОГО ВИСНОВКУ ЩОДО ПЕРЕЛІКУ ПОРУШЕНЬ, ПЕРЕДБАЧЕНИХ СТ. 176 КК			
Гуторова Н. О, Житний О. О. ЩОДО ВІДПОВІДНОСТІ КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИМ ЗОБОВ'ЯЗАННЯМ (НА ПРИКЛАДІ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ФАЛЬСИФІКАЦІЮ МЕДИЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ)			
ДОКТРИНАЛЬНІ Й ЗАКОНОДАВЧІ ПРОБЛЕМИ ІНСТИТУТУ АМНІСТІЇ: НАУКОВО-ПРАВОВИЙ ВИСНОВОК НА ПРОЕКТ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО АМНІСТІЮ У 2019 р.»			

Демидова Л. М., Шульженко Н. В. ДОКТРИНАЛЬНІ, ЗАКОНОДАВЧІ Й ПРАВОЗАСТОСОВНІ ПРОБЛЕМИ БОРОТЬБИ З ОРГАНІЗОВАНИМИ ФОРМАМИ	
ЗЛОЧИННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	
ДОКТРИНАЛЬНІ Й ПРАВОЗАСТОСОВНІ ПРОБЛЕМИ БОРОТЬ З ТЕРОРИСТИЧНИМИ ЗЛОЧИНАМИ: КВАЛІФІКАЦІЯ ТЕРОРИСТИЧНОГО АКТУ, ВЧИНЕНОГО УЧАСНИКОМ	оЬИ
3ЛОЧИННОГО ОБ'ЄДНАННЯ	40
Сетесва Д. П.	
ЩОДО ФОРМ ПРЕДМЕТА ЗЛОЧИНУ ЗА СТ. 164 КК УКРАЇНИ (УХИЛЕННЯ ВІД СПЛАТИ АЛІМЕНТІВ НА УТРИМАННЯ ДІТ	ΈЙ)45
Пащенко О. О.	•
ПОВНОТА СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ – ОДНА ІЗ ДОКТРИНАЛЬНИХ ОСНОВ ВСТАНОВЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ЗАБОР	
Новікова К. А.	01111 17
КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА	
ОБМЕЖУВАЛЬНИХ ЗАХОДІВ	53
СЕКЦІЯ № 2	
ТЕОРЕТИЧНІ ПИТАННЯ УДОСКОНАЛЕННЯ	
ТЕОРЕТИЧНІ ПИТАННЯ УДОСКОНАЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРА	АЇНИ
ТЕОРЕТИЧНІ ПИТАННЯ УДОСКОНАЛЕННЯ	АЇНИ
ТЕОРЕТИЧНІ ПИТАННЯ УДОСКОНАЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНА ВЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАТА ПРАКТИКИ ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ $ \textit{Степаню к } A. \ \varPhi. $	АЇНИ
ТЕОРЕТИЧНІ ПИТАННЯ УДОСКОНАЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАТА ПРАКТИКИ ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ Степанюк А. Ф. ЗАЛУЧЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	
ТЕОРЕТИЧНІ ПИТАННЯ УДОСКОНАЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАТА ПРАКТИКИ ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ Степанюк А. Ф. ЗАЛУЧЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІДО ОБОВ'ЯЗКОВОЇ ПРАЦІ В ІСТОРИЧНОМУ РОЗРІЗІ	
ТЕОРЕТИЧНІ ПИТАННЯ УДОСКОНАЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАТА ПРАКТИКИ ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ Степанюк А. Ф. ЗАЛУЧЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІДО ОБОВ'ЯЗКОВОЇ ПРАЦІ В ІСТОРИЧНОМУ РОЗРІЗІ	58
ТЕОРЕТИЧНІ ПИТАННЯ УДОСКОНАЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАТА ПРАКТИКИ ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ Степанюк А. Ф. ЗАЛУЧЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІДО ОБОВ'ЯЗКОВОЇ ПРАЦІ В ІСТОРИЧНОМУ РОЗРІЗІ	58
ТЕОРЕТИЧНІ ПИТАННЯ УДОСКОНАЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАТА ПРАКТИКИ ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ Степанюк А. Ф. ЗАЛУЧЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІДО ОБОВ'ЯЗКОВОЇ ПРАЦІ В ІСТОРИЧНОМУ РОЗРІЗІ	58
ТЕОРЕТИЧНІ ПИТАННЯ УДОСКОНАЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАТА ПРАКТИКИ ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ Степанюк А. Ф. ЗАЛУЧЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ ДО ОБОВ'ЯЗКОВОЇ ПРАЦІ В ІСТОРИЧНОМУ РОЗРІЗІ	58
ТЕОРЕТИЧНІ ПИТАННЯ УДОСКОНАЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАТА ПРАКТИКИ ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ Степанюк А. Ф. ЗАЛУЧЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ ДО ОБОВ'ЯЗКОВОЇ ПРАЦІ В ІСТОРИЧНОМУ РОЗРІЗІ	58
ТЕОРЕТИЧНІ ПИТАННЯ УДОСКОНАЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАТА ПРАКТИКИ ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ Степанюк А. Ф. ЗАЛУЧЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІДО ОБОВ'ЯЗКОВОЇ ПРАЦІ В ІСТОРИЧНОМУ РОЗРІЗІ	58 61
ТЕОРЕТИЧНІ ПИТАННЯ УДОСКОНАЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАТА ПРАКТИКИ ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ Степанюк А. Ф. ЗАЛУЧЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІДО ОБОВ'ЯЗКОВОЇ ПРАЦІ В ІСТОРИЧНОМУ РОЗРІЗІ	58 61
ТЕОРЕТИЧНІ ПИТАННЯ УДОСКОНАЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАТА ПРАКТИКИ ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ Степанюк А. Ф. ЗАЛУЧЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІДО ОБОВ'ЯЗКОВОЇ ПРАЦІ В ІСТОРИЧНОМУ РОЗРІЗІ	58 61
ТЕОРЕТИЧНІ ПИТАННЯ УДОСКОНАЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАТА ПРАКТИКИ ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ Степанюк А. Ф. ЗАЛУЧЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІДО ОБОВ'ЯЗКОВОЇ ПРАЦІ В ІСТОРИЧНОМУ РОЗРІЗІ	61 65
ТЕОРЕТИЧНІ ПИТАННЯ УДОСКОНАЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАТА ПРАКТИКИ ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ Степанюк А. Ф. ЗАЛУЧЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІДО ОБОВ'ЯЗКОВОЇ ПРАЦІ В ІСТОРИЧНОМУ РОЗРІЗІ	616568
ТЕОРЕТИЧНІ ПИТАННЯ УДОСКОНАЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАТА ПРАКТИКИ ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ Степанюк А. Ф. ЗАЛУЧЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІДО ОБОВ'ЯЗКОВОЇ ПРАЦІ В ІСТОРИЧНОМУ РОЗРІЗІ	616568

СЕКЦІЯ № 3 СТРАТЕГІЯ ЗМЕНШЕННЯ МОЖЛИВОСТЕЙ ВЧИНЕННЯ ЗЛОЧИНІВ: ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА

Голіна В. В.	
«КРИМІНОЛОГІЯ ПОВСЯКДЕННОСТІ» В ТЕОРІЇ І ПРАКТИЦІ	
ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ	. 79
Батиргареєва В. С.	
ЩОДО НЕОБХІДНОСТІ РОЗРОБКИ ТА ЗАПРОВАДЖЕННЯ	
У МІСТІ ХАРКОВІ СТРАТЕГІЇ ЗМЕНПІЕННЯ ПРАКТИЧНИХ	
МОЖЛИВОСТЕЙ ВЧИНЕННЯ ЗЛОЧИНІВ	. 82
Колодяжний М. Г.	
ПРІОРИТЕТНІСТЬ ЕКОНОМІЧНОГО ЧИННИКА	
ПРИ ФОРМУВАННІ СУЧАСНОЇ МОДЕЛІ ПРОФІЛАКТИКИ	
ЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ	. 87
Шрамко С. С.	
ДЕЯКІ ПИТАННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ	
У СФЕРІ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ	.91
Калініна А. В.	
КРИМІНОЛОГІЧНЕ ЗАКОНОДАВСТВО В УКРАЇНІ:	
ДО ПОСТАНОВКИ ПРОБЛЕМИ	. 94
Маршуба М. О.	
ЩОДО ПИТАННЯ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ СТРАТЕГІЙ	
«COMMUNITY POLICING» І ЗМЕНШЕННЯ	
МОЖЛИВОСТЕЙ УЧИНЕННЯ ЗЛОЧИНІВ	. 97
Кібальник С. О.	
СТРАТЕГІЇ ЗАПОБІГАННЯ НЕЗАКОННОМУ ПЕРЕПРАВЛЕННЮ	
ОСІБ ЧЕРЕЗ ДЕРЖАВНИЙ КОРДОН: ПИТАННЯ РОЗМЕЖУВАННЯ	. 99
СЕКЦІЯ № 4	
КРИМІНОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ	
ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ В ПРИВАТНІЙ СФЕРІ	
Головкін Б. М., Новіков О. В.	
ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ УЧАСТІ ГРОМАДСЬКОСТІ	
У ЗАПОБІГАННІ КОРУПЦІЇ	103
Христич І. О.	
ОЦІНЮВАННЯ КОРУПЦІЙНИХ РИЗИКІВ	
У ПРИВАТНІЙ СФЕРІ УКРАЇНИ	107
Дзюба А. Ю.	
УПРАВЛІННЯ КОРУПЦІЙНИМИ РИЗИКАМИ ПІДПРИЄМСТВА	
ЯК ПЕРЕДУМОВА ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ	110
	,

	Симкіна А. Є. ДО ПИТАННЯ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ ПРОТИДІЇ КОРУПІЦІЇ В ПРИВАТНІЙ СФЕРІ115	
	СЕКЦІЯ № 5 ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ЯКОСТІ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ	
	Шило О. Г. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЯКОСТІ ЗАКОНОДАВЧОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СУДОВО-КОНТРОЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІД ЧАС ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ119	
	Глинська Н. В. ЗАГАЛЬНА СПРАВЕДЛИВІСТЬ СУДОВОГО РОЗГЛЯДУ ЯК КОРЕКТНИЙ ВИМІР СУТТЄВОСТІ ПОРУШЕНЬ, ДОПУЩЕНИХ ПРИ УХВАЛЕННІ ПІДСУМКОВОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО РІШЕННЯ	
	Москвич Л. М. ІНСТРУМЕНТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАНДАРТУ ЄДНОСТІ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ	
	Назаров І. В. ПРАКТИКА РОБОТИ СПЕЦІАЛІЗОВАНИХ АНТИКОРУПЦІЙНИХ ОРГАНІВ ТА ОЦІНКА ЇЇ ЯКОСТІ	
	ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРАВА НА АПЕЛЯЦІЙНИЙ ПЕРЕГЛЯД СУДОВИХ РІШЕНЬ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ	
	ДЕЯКІ АСПЕКТИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ЧИННОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ В ЧАСТИНІ РЕГУЛЮВАННЯ ПОРЯДКУ ОСКАРЖЕННЯ РІШЕНЬ, ДІЙ ЧИ БЕЗДІЯЛЬНОСТІ ПІД ЧАС ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ 135	
	Дунаєва Т. С. ВИЗНАЧЕННЯ ЗАХИСНИКА У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСУАЛЬНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ ФЕДЕРАТИВНОЇ РЕСПУБЛІКИ НІМЕЧЧИНИ ТА УКРАЇНИ	
СЕКЦІЯ № 6 НАУКОВО-ТЕХНІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СЛІДЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ ЗМАГАЛЬНОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ		
	Шепітько В. Ю. ПРОБЛЕМИ ОПТИМІЗАЦІЇ НАУКОВО-ТЕХНІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СЛІДЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ ЗМАГАЛЬНОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ	
	6	

Шевчук В. М.	
СТАДІЙНІСТЬ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ	
ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ФОРМУВАННЯ	
ТАКТИКО-КРИМІНАЛІСТИЧНИХ КОМПЛЕКСІВ	147
Авдеева Г. К.	
СУДОВО-ЕКСПЕРТНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СЛІДЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	
В УМОВАХ ЗМАГАЛЬНОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ	151
Гетьман Г. М.	
ПІЗНАВАЛЬНА СУТНІСТЬ ПСИХОЛОГІЧНОГО ПРОФІЛЮ	
ТА ПРОБЛЕМИ СИСТЕМАТИЗАЦІЇ ІНФОРМАЦІЇ	
ПРО ОСОБУ НЕВІДОМОГО ЗЛОЧИНЦЯ	154
Павлюк Н. В.	
ФІКСАЦІЯ ДОКАЗОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ	
ЗА ДОПОМОГОЮ СИСТЕМ 3D-ВІЗУАЛІЗАЦІЇ	158
Соколенко М. О.	
ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ АЛГОРИТМІВ СЛІДЧИХ ДІЙ	
ЯК ЗАСОБІВ НАУКОВО-ТЕХНІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	
СЛІДЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	161
CERCING N. 7	
СЕКЦІЯ № 7	
ПРОБЛЕМИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ БОРОТЬБИ ЗІ ЗЛОЧИННІСТЮ	
Фріс П. Л. КРИМІНАЛЬНА ІДЕОЛОГІЯ І КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА	
криминальна ідеологія і криминально-правова ПОЛІТИКА	164
Козич І. В.	104
<i>козич г. д.</i> ДЕЯКІ ДУМКИ З ПРИВОДУ РЕКОДИФІКАЦІЇ	
ЗУКОНОПУВСТВУ ЦВО КДИМПРУПЕРА ВІЛІГОВІЛУ ПРПІСТР	
ЗАКОНОДАВСТВА ПРО КРИМІНАЛЬНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ В КОНТЕКСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ФУНКЦІЙ КРИМІНАЛЬНО-	
ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ	168
Медицький І. Б.	100
КАТЕГОРІЯ «НАСЛІДКИ ЗЛОЧИННОСТІ»	
У КРИМІНОЛОГІЧНІЙ НАУЦІ: ЗМІСТОВНЕ НАПОВНЕННЯ	171
микитин Ю. I.	, .
НОВЕЛИ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНОЇ	
ПОЛІТИКИ ЩОДО ВДОСКОНАЛЕННЯ ВІДНОВНОГО ПІДХОДУ:	
ДЕЯКІ АСПЕКТИ	175
Петечел О. Ю.	
БУЛІНГ: ПОНЯТТЯ ТА ВИДИ	177
Кернякевич-Танасійчук Ю. В.	
ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «ПЕРСОНАЛ ОРГАНІВ	
ТА УСТАНОВ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ»	101
TA JCIATIOD DIROTATIDI TIONALATID"	181

Шпіляревич В. В.	
ОЌРЕМІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЗАХОДІВ	
КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО ХАРАКТЕРУ, ВІДМІННИХ	
ВІД ПОКАРАННЯ, ЗА КРИМІНАЛЬНИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ	
ЛИТОВСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ	185
Kaдук C. B.	
ІНФОРМАЦІЙНІ ЗАСОБИ ФУНКЦІОНУВАННЯ	
НАТУРНИХ КОЛЕКЦІЙ	188
Круль С. М.	
ДЕЯКІ АСПЕКТИ СЛІДЧОЇ СИТУАЦІЇ	
ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ РОЗБОЇВ	192
CEICHIA M. O	
СЕКЦІЯ № 8	
ДОСЛІДЖЕННЯ НАУКОВЦІВ	
ІНШИХ ЮРИДИЧНИХ УСТАНОВ	
ТА ПРЕДСТАВНИКІВ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ	
Смельянов В. П.	
ДЕЯКІ ПИТАННЯ УСУНЕННЯ ТЕРМІНОЛОГІЧНОЇ ПЛУТАНИНИ У КРИМІНАЛЬНОМУ КОДЕКСІ УКРАЇНИ	105
у криминальному кодексі україни Бабич А. О.	193
ВИРІШЕННЯ ПИТАННЯ НЕОБЕРЕЖНОГО СПІВЗАПОДІЯННЯ У КРАЇНАХ РОМАНО-ГЕРМАНСЬКОЇ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ	107
Keimka O. O.	177
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ОПЕРАТОРІВ БЕЗПІЛОТНИХ	
ПОВІТРЯНИХ СУДЕН	201
Волков С. В.	201
КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧА ДІЯЛЬНІСТЬ	
ЯК ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ НАПРЯМ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВИ	204
Байдалінова А. Ю.	201
ПОНЯТТЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ВІКТИМІЗАЦІЇ У КОНТЕКСТІ	
СУЧАСНОГО РОЗУМІННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ЗАНЯТОСТІ ОСОБИ	206
Пазій Б. А.	
ЗЛОЧИНИ, ПОВ'ЯЗАНІ З ПОРУШЕННЯМ ПОРЯДКУ В'ЇЗДУ	
НА ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНУ ТЕРИТОРІЮ УКРАЇНИ	
ТА ВИЇЗДУ З НЕЇ З МЕТОЮ ЗАПОДІЯННЯ ШКОДИ ІНТЕРЕСАМ	
ДЕРЖАВИ, ЯК АКТУАЛЬНА КРИМІНОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА	209

розгляді конкретного діяння здійснює індивідуалізацію відповідальності (рухаючи санкцію вправо-вліво по шкалі штрафних одиниць, враховуючи при цьому пом'якшуючі чи обтяжуючі обставини, особу винного і т.д.) і призначає остаточне покарання— наприклад, 850 ш.о. А в Загальній частині вказана шкала покарань: наприклад, 10 ш.о. дорівнює 1 день позбавлення волі, чи 2 дні обмеження волі і т.д. Суд на основі цього призначає конкретний вид і розмір покарання.

І на завершення. Принципи криміналізації/декриміналізіації, пеналізації/ депеналізації не повинні міститися в карному кодексі. Вони повинні бути прийняті і узгоджені на рівні розробки Концепції реформування законодавства про кримінальну відповідальність.

І. Б. Медицький, к. ю. н., доцент, науковий співробітник навчально-наукової лабораторії дослідження проблем політики в сфері боротьби зі злочинністю НДІ вивчення проблем злочинності імені академіка В. В. Сташиса НАПрН України

КАТЕГОРІЯ «НАСЛІДКИ ЗЛОЧИННОСТІ» У КРИМІНОЛОГІЧНІЙ НАУЦІ: ЗМІСТОВНЕ НАПОВНЕННЯ

Сучасна кримінологічна література послуговується категорією «соціальні наслідки злочинності», розуміючи, при цьому, її неоднаково — і у якості синоніму терміну «ціна», «збиток», «втрати», чи надаючи їй самостійного значення. Ототожнення зазначених вище категорій відбувається або шляхом широкого тлумачення поняття «ціна» злочинності, або шляхом звуження терміну «соціальні наслідки». У першому випадку, до змісту «ціни» злочинності включається уся сукупність фактично заподіяної шкоди, яку змушені «віддавати», «оплачувати» держава, суспільство, громадяни, тобто те, що вони неминуче втрачають через існування злочинності. У другому випадку науковці звужують зміст соціальних наслідків злочинності до того обсягу шкоди, який може бути визначений, обчислений та підрахований¹.

¹ Афанасьєва О. Р. «Цена» преступности и проблемы ее исчисления. Проблемы укрепления законности и правопорядка: наука, практика, тенденции. 2012. № 5. С. 11.

Одні фахівці під наслідками злочинності розуміють шкідливі і небезпечні соціальні зміни, які виникають як результат вчинення окремих злочинів, а також існування злочинності як масового явища. Інші трактують досліджуване явище більш широко та розуміють його як «реальну шкоду, що заподіюється злочинністю, яка полягає у сукупності причинно пов'язаних із злочинними діями прямих та непрямих, безпосередніх та опосередкованих негативних змін (втрати, збитки і т.д.), яким, у кінцевому рахунку, піддаються соціальні (економічні, моральні, правові і ін.) цінності, а також сукупність економічних та інших витрат суспільства, пов'язаних із організацією боротьби зі злочинністю та профілактикою злочинів 1 . Варто погодитися із позицією М. М. Бабаєва та В. Є. Квашиса, які вважають термін «ціна злочинності» ідентичним поняттю «соціальні наслідки злочинності» лише у одному розумінні. У такому значенні вони «обидва відображають увесь об'єм соціальних деструкцій, викликаних злочинним діями: економічних, політичних, організаційних, психологічних, моральних і т.д. 2

В. В. Лунєєв визначає наслідки злочинності як величезну сукупну шкоду, спричинювану суспільним відносинам³.

З позиції Р. А. Сабітова, під наслідками злочинності необхідно вважати сумарну соціальну та несоціальну, пряму і непряму шкоду, яку завдає злочинність⁴.

Г. А. Аванесов трактує соціальні наслідки злочинності як реальну шкоду (збитки, втрати), спричинювану злочинністю державі та суспільству. При цьому учений наполягає на тому, що поняття «наслідки» виступає найбільш узагальненим і, відповідно, охоплює поняття «збиток», «шкоду», «втрати» і т.д., які позначають шкоду для об'єкту захисту — суспільства, його членів, економіки держави, ідеології і т.д.⁵

С. В. Бородін оцінює наслідки злочинності як ознаку (властивість), частину, результат злочинності у цілому. Як ознака (властивість) злочин-

¹ Бабаев М. М. Цена преступности: проблемы теории и практики. Российский криминологический взгляд. 2009. № 2. С. 246.

² Бабаев М. М., Квапис В. Е. Социальные последствия преступности: методологические и прикладные проблемы. Научный портал МВД России. 2010. № 1(9). С. 4.

з Лунеев В. В. Социальные последствия, жертвы и цена преступности. Государство и право. 2009. № 1. С. 37.

⁴ Сабитов Р. А. Криминологические проблемы исследования последствий преступности. Юридическая наука и правоохранительная практика. 2014. № 4(30). С. 80.

 $^{^5}$ Аванесов Г. А. Криминология. 2-е изд. перераб. и доп. М. : Акад. МВД СССР, 1984. С. 178–179.

ності наслідки характеризуються суспільною небезпекою та протиправністю, що дає можливість виокремити їх серед інших наслідків людської життєдіяльності. Як частина злочинності наслідки виступають її складовим елементом, нерозривно пов'язаним із діями (бездіяльністю) злочинців. Як результат злочинності наслідки демонструють її підсумок, який свідчить про розміри завданої суспільству та громадянам шкоди¹.

Розглядаючи соціальні наслідки злочинності у широкому змісті, А. Л. Сітковський включає у це поняття не тільки шкоду, зумовлену злочинністю, але і всі вимушені затрати суспільства з метою запобігання правопорушенням, здійснення боротьби зі злочинами, мінімізації спричиненого ними збитку і т.д.²

До соціальних наслідків злочинності В. Д. Малков відносить реальну шкоду, спричинювану злочинністю суспільним відносинам, яка полягає у сукупності негативних наслідків у результаті вчинення злочинів, а також у економічних та інших витратах суспільства, пов'язаних із боротьбою зі злочинністю³.

На думку О. Р. Афанасьєвої, соціальні наслідки злочинності — це «соціально-правове, історично мінливе явище, що являє собою неусувну сукупну реальну шкоду, спричинювану злочинністю у зв'язку із вчиненням злочинів та організацією протидії злочинності особою, суспільством і державою»⁴.

Підтримуємо висловлену у літературі тезу про необхідність різної кримінологічної оцінки понять «наслідки» та «ціна» злочинності, які слід співвідносити між собою як загальне та одиничне. Буквальне розуміння «ціни», як вартості того чи іншого товару, вираженої у грошових одиницях, передбачає, що вона обумовлюється та взаємно погоджується сторонами відносин у добровільному порядку. Умови щодо взаємності та добровільності при переході товару навряд чи можна сприйняти у відносинах

¹ Бородин С. В. Борьба с преступностью: теоретическая модель комплексной программы [Текст]: монография / гл. ред. В. Н. Кудрявцев; Академия наук [АН] СССР. Институт государства и права. Москва: Наука, 1990. С. 61.

² Ситковский А. Л. Преступления против собственности и их социальные последствия. Человек: преступление и наказание. 2008. №3. С. 165.

³ Криминология: Учебник для вузов / Под ред. проф. В. Д. Малкова. 3-е изд., перераб. и доп. М.: ЗАО «Юстицинформ», 2008. С. 45.

⁴ Афанасьєва О. Р. Социальные последствия преступности: понятие, признаки, показатели. Общество и право. 2013. № 3(45). С. 185.

«злочинець → жертва», коли правоохоронюваним благам та інтересам завдається шкода протиправним (агресивно-насильницьким, обманно-шахрайським чи іншим) та виключно одностороннім способом.

Остаточно пропонуємо підтримати використання у науковому обігові саме категорії «наслідків» злочинності як відповідного родового поняття (яке охоплює собою ціну, збитки, втрати, витрати, затрати); що є доволі різними й при цьому конкретними, здатними торкатися чисельних сфер життєдіяльності людей (політичні, економічні, фізичні, медичні, моральні, психологічні, сімейні, виробничі, технічні, організаційні, військові, наукові та інші наслідки). Наслідками злочинності слід вважати абсолютну сукупність підсумкових змін, переважно негативного змісту, генерованих злочинністю для держави, суспільства, особистості фактом свого існування та розвитку (безпосередні наслідки); а також затрати на організацію боротьби зі злочинністю та запобігання злочинним проявам (опосередковані наслідки).

Уявляється також можливим частково відійти від домінуючої у сучасній кримінологічній науці позиції фактичного ототожнення наслідків злочинності виключно із негативом, із шкодою (реальною, величезною, неусувною), адже виклик, кинутий суспільству злочинністю самим своїм фактом існування, детермінує і появу чинників нейтрального/позитивного характеру. Злочинність, нарівні із такими явищами глобального характеру як війни, стихійні лиха, економічні реформи і т.д., можна вважати каталізатором нових процесів та явищ у суспільстві. Вони, безперечно, є похідними від первинних наслідків – негативних змін та деформацій, наслідками так би мовити другого порядку, але їх наявність теж присутня. До прикладу, політика держави у сфері протидії контрабанді товарів може і повинна включати заходи, спрямовані на посилення конкурентоспроможності та якості діяльності вітчизняного виробника (за рахунок економічних преференцій, пільг у оподаткуванні, створенні робочих місць і т.д.). Необхідність протидіяти тому чи іншому виду злочинності (у тому числі засобами кримінально-правового впливу) вимагає внесення, з метою удосконалення, відповідних змін до чинного законодавства; стабільна та динамічна зміна будь-якого закону буде і повинна відігравати роль загальної превенції.